

Το άθλημα της Δημοκρατίας

και η θεμέλιος συμμετοχή όλων των πολιτών

Η Δημοκρατία είναι το Πολίτευμα όπου η εξουσία πηγάζει από τον Λαό, ασκείται από τον Λαό και υπηρετεί τα συμφέροντα του Λαού. Κεντρικό χαρακτηριστικό της Δημοκρατίας είναι η λήψη αποφάσεων με ψηφοφορία των πολιτών, εις την άμεση Δημοκρατία, ή κάποιων αντιπροσώπων τους εις την αντιπροσωπευτική Δημοκρατία. Όμως εις την σύγχρονη εποχή η άσκηση της εξουσίας, εν ονόματι του Λαού, από Κυβέρνηση και Κόμματα, να μεν προϋποθέτει την αποδοχή αυτών από τον Λαό, από την άλλη πλευρά δεν στερεί από τον Λαό το δικαίωμα της έμμεσης συμμετοχής των πολιτών εις τις πολιτικές διαδικασίες, τις διαδικασίες διακυβέρνησης και λήψης αποφάσεων. Για παράδειγμα, πέρα των εκλογών ανάδειξη των οργάνων της Πολιτείας. **Η Εξουσία όμως πρέπει να ασκείται ως καταπίστευμα του Λαού, δηλαδή να εξυπηρετεί μόνο τα συμφέροντα του Λαού.** Αυτό σημαίνει ότι τα όργανα της Πολιτείας που είναι φορείς εξουσίας (Κυβέρνηση, Βουλή, Κόμματα, Δικαιοσύνη, ΜΜΕ κ.ο.κ.) πρέπει να προασπίζουν τα συμφέροντα του συνόλου της κοινωνίας, και όχι κάποιων μόνο τμημάτων της. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να επιδιώκουν την ευρύτερη δυνατή συναίνεση. και ότι ταυτόχρονα με την Αρχή της Πλειοψηφίας πρέπει να υπάρχουν μηχανισμοί που προασπίζουν τα συμφέροντα της Μειοψηφίας.

Όμως η άθλια κατάσταση της χώρας μας, αυτή η εν καιρώ ειρήνης χρεοκοπία της Πατρίδας μας και του Ελληνικού Λαού, και η ανείπωτη ένδεια που βιώνει τώρα ο Λαός μας οφείλεται κυρίως εις την παρερμηνεία της πολύ βαθιάς έννοιας της Δημοκρατίας. **Η οποία Δημοκρατία είναι όμως ένα διαρκές άθλημα εις το οποίο πρέπει να συμμετέχουν όλοι οι πολίτες, όπου κρίνονται και προκρίνονται κάθε τόσο μόνο οι καλύτεροι.** Αυτό σημαίνει ότι απαιτείται η συνεχής άθληση των πολιτών, δηλαδή η εμπεριστατωμένη ενημέρωση περί των ικανοτήτων και δυνατοτήτων των ιδίων αλλά και των άλλων, σε τι αλλά και κατά πόσο αυτοί είναι καλύτεροι ή χειρότεροι εντός ή οι εκτός της χώρας μας, ώστε η σύγκριση να χρησιμοποιείται ως πρότυπο βελτίωσης ή μέτρο αποφυγής. Εν κατακλείδι, ο ασκών το δικαίωμα της ψήφου, δηλαδή ο κάθε πολίτης, οφείλει να είναι απόλυτα ενημερωμένος για τα κοινά όπως π.χ. τα κοινωνικά, οικονομία, ανάπτυξη, εθνική άμυνα, θωράκιση και ασφάλεια της χώρας, παιδεία, υγεία και αντιμετώπιση πανδημιών, τα προβλήματα των συμπολιτών του, τους κανόνες συμπεριφοράς του καθενός εντός του συνόλου της κοινωνίας κ.ο.κ. Αλλά παράλληλα με την ασκούμενη ενημέρωσή του ο κάθε πολίτης να ασκεί και την ικανότητα σύγκρισης της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης της χώρας μας με τις Δημοκρατίες άλλων χωρών. Διότι όπως είπε ο Francis Bacon(1561-1626): **«Η γνώση είναι δύναμη».**

Εις τον Επιτάφιο ο Περικλής λέει, ότι «οι πολίτες που δεν συμμετέχουν εις τα κοινά δεν είναι φιλήσυχοι, αλλά άχρηστοι». Δηλαδή είναι επικίνδυνοι, ώστε η Δημοκρατία να εκφυλίζεται, αν δεν καταργείται. **Διότι για αυτή η θεμέλιος συμμετοχή όλων των πολιτών εις τα κοινά είναι απαραίτητη, ως το οξυγόνο της Δημοκρατίας.** Όταν ο Σωκράτης ρωτήθηκε ποία πόλις διοικείται παράνομα είπε: «η πόλις εις την οποία οι άρχοντες τοποθετούνται από οργανωμένα συμφέροντα!», τα οποία, δυστυχώς, δημιουργούν όμως ανισότητες. Οι οποίες βλάπτουν τους πολίτες, δηλαδή βλάπτουν αυτή την Δημοκρατία. Για αυτό ο Αριστοτέλης είπε: «Δεν υπάρχει πιο άνισο από την ίση μεταχείριση των άνισων». Ένα άλλο πολύ σοφό απόφθεγμα λέει: «οι πολιτικάντηδες ενδιαφέρονται μόνο για τις επόμενες εκλογές, όμως οι πολιτικοί για τις επόμενες γενεές». Ενώ ο Δημοσθένης είπε: «Ο Πολιτικός πρέπει να λέει εις τον πολίτη το εφικτό και όχι το επιθυμητό». Και ο Ηράκλειτος είπε: «Οι κοιμισμένοι είναι εργάτες και συνεργοί σε αυτά που γίνονται εις τον κόσμο!». **Δυστυχώς παρά όλα αυτά οι άνθρωποι ψηφίζουν σήμερα για την τσέπη τους και όχι για τα ιδανικά τους τα οποία ενσαρκώνονται μόνο εις το άθλημα της Δημοκρατίας. Επιλέγουν δηλαδή το νόμισμα αντί την ελευθερία και την εθνική τους κυριαρχία. Ο Benjamin Franklin είπε: «όσοι παραδώσουν την ελευθερία για την ασφάλεια, δεν θα έχουν, ούτε τους αξίζει, ούτε ένα!».**

Όμως οι γνώσεις και οι απόψεις σε θέματα ελευθερίας, εθνικής κυριαρχίας και ανεξαρτησίας, οικονομικής, κοινωνικής και παγκόσμιας πολιτικής εφοδιάζουν τον κάθε πολίτη με ικανότητες πρόληψης, ερμηνείας,

ανάλυσης, αξιολόγησης, αξιοπιστίας, για την επιλογή των προγραμμάτων κομμάτων αλλά και των προσώπων εκείνων οι οποίοι ζητούν από αυτόν την αντιπροσώπευση του εις την άσκηση της εξουσίας. Βέβαια και μετά από όλες αυτές τις διαδικασίες και την άσκηση της ψηφοφορίας, ο κάθε πολίτης οφείλει να ελέγχει επί καθημερινής βάσης εκείνους που έχει επιλέξει και εμπιστευθεί. **Καθότι μία ευρωπαϊκή ρήση λέει: «η εμπιστοσύνη είναι καλή, όμως ο έλεγχος ακόμη καλύτερος!» Όμως για το κτίσιμο μιας ευνομούμενης Πολιτείας ο Abraham Lincoln είπε: «ο καλύτερος τρόπος για να προβλέψεις το μέλλον είναι να το δημιουργήσεις».**

Δυστυχώς όμως οι μακροχρόνιες αυτές αδυναμίες των πολιτών της χώρας μας: **α)** να επιλέγουν με αξιοκρατικά κριτήρια τους αντιπροσώπους για την διακυβέρνηση της χώρας, **β)** να ασκούν ως πολίτες την ενεργό και έμμεση συμμετοχή εις την άσκηση της Εξουσίας, και **γ)** να ασκούν διαρκή έλεγχο των αντιπροσώπων και των Κυβερνώντων, ήσαν και είναι επί δεκαετίες γνωστές εις το πολιτικό σύστημα εξουσίας της χώρας μας. Το οποίο ακριβώς για τον λόγο αυτόν και μόνο αδιαφορεί για την δίκαιη και ανιδιοτελή υπηρετήση και προάσπιση των συμφερόντων του συνόλου της κοινωνίας, εν κατακλείδι αυτής της Πατρίδος. Έτσι λοιπόν το πολιτικό σύστημα εξουσίας της χώρας μας δεν έχει ούτε την παραμικρή διάθεση να αλλάξει συμπεριφορά και νοοτροπία, η οποία θυμίζει εις το ελάχιστον τις Δημοκρατίες άλλων χωρών και οι οποίες προασπίζονται τα συμφέροντα των κοινωνιών των και ενδιαφέρονται εσαεί για την οικονομική, κοινωνική και ισόνομη ευμάρεια όλων των πολιτών.

Εις την χώρα μας, το πολιτικό σύστημα εξουσίας θεωρεί και ως δεδομένο και αυτονόητο, ότι «δικαιωματικά» επικαλείται ευθαρσώς την ετυμηγορία των Λαού, όμως μόνο για την επιβεβαίωση της αποτυχημένης πολιτικής των καταλοίπων κοτζαμπάσικης οικογενειοκρατίας που ταλαιπωρούν τον δημόσιο βίο και εκθέτουν σε μεγάλο κίνδυνο την Πατρίδα μας. Ένα άθλιο, ευτελές επαναλαμβανόμενο φαινόμενο το οποίο αναδεικνύει για την άσκηση φεουδαρχικής εξουσίας Κυβερνήσεις, Κόμματα και Θεσμούς σε μία «Δημοκρατία της ανυποληψίας, της αδιαφορίας, της αναξιοκρατίας». Ναι, μία Δημοκρατία κενού περιεχομένου, μία Δημοκρατία της ιδιοτέλειας, της πλασματικής ευμάρειας, του εκφυλισμού, ευτελισμού, της διαφθοράς, της ατιμωρησίας, της απελπισίας και της φτώχειας. **Σε μία χώρα η οποία ωχρειεί για τις εκατοντάδες εξόφθαλμες κατηγορίες ανισοτήτων.** Μία Δημοκρατία της εθνικής ταπείνωσης και υποτέλειας, ανάξιας του ιστορικού παρελθόντος και αξιοπρέπειας του Λαού και της Πατρίδος μας.

Αυτή η μακροχρόνια δυσαρμονία μεταξύ Λαού και Εξουσίας ευθύνεται τώρα και αναμφίβολα για την ηθική και οικονομική κατάρρευση και χρεοκοπία της Πατρίδας μας. Μία χρεοκοπία με οδυνηρές και ανυπολόγιστες τώρα συνέπειες για την τύχη και το μέλλον του Λαού μας. Διότι το τεράστιο και συνεχώς αυξανόμενο **δημόσιο χρέος** εκατοντάδων δισεκατομμυρίων ευρώ δεν είναι σε καμία περίπτωση βιώσιμο, καθότι η χώρα μας δεν είναι εις θέση να καταβάλλει αναίμακτα τα διάφορα τοκοχρεολύσια τα οποία με ευνοϊκές και μόνον εκτιμήσεις υπερβαίνουν τα **18 δις ευρώ** σε ετήσια βάση. **Η ετήσια καταβολή των οποίων σημαίνει αέναη στέρηση της απαραίτητης οικονομικής ανάπτυξης, συνεχής μείωση του βιοτικού επιπέδου, εθνική υποτίμηση, αν μη τι άλλο νέους δανεισμούς και αναπόφευκτη αύξηση του δημόσιου χρέους.** Ένα **δυσβάσταχτο χρέος** το οποίο καθιστά τον Λαό και την χώρα μας αφενός μεν αιωνίως υποτελή και έρμια των διεθνών χρηματαγορών και δανειστών, αλλά και εκείνων των συντελεστών και διαμορφωτών της παγκόσμιας πολιτικής, αφετέρου δε πολύ αδύναμη και πολύ ευάλωτη εις τους εκβιασμούς και επεκτατικές βλέψεις των κακόβουλων, αδηφάγων γειτόνων και εχθρών της Πατρίδας μας. **Βίκτωρ Ουγκώ: για να είσαι ελεύθερος πρέπει να μάθεις να είσαι φτωχός, και Πλούταρχος: τα λόγια σου να είναι ίσα με τα όπλα σου!**

Η φωνή της Πατρίδας μας εδώ και χιλιετίες είναι γύρω μας. Πρέπει να κρατάμε ανοιχτά τα αυτιά μας για να την ακούμε!

Γεώργιος Εμ. Δημητράκης

Υποσημείωση: Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαριού/ Ν. Ρεθύμνης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις την Βόννη και Ιστορία και Πολιτιστική κληρονομιά εις την Αθήνα. Διετέλεσε επί 30-ετίας Διπλωματούχος Ξεναγός για όλη την Ελληνική Επικράτεια.

